

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 februarie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Edineț din 06 mai 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 august 2015 declarat de către inculpatul

Turculeț Igor Vasile, născut la 01 ianuarie 1984, originar și domiciliat în or.Edineț, str.V.Roșca 69.

Termenul de examinare a cauzei:

1.Prima instanță: 20.03.2015 - 06.05.2015;

2.Instanță de apel: 29.05.2015 - 05.08.2015;

3.Instanță de recurs:23.12.2015 - 10.02.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 06 mai 2015, Turculeț Igor a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal la 4 ani închisoare.

În baza art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată în întregime pedeapsa neexecutată de 6 luni și 17 zile, conform încheierii Judecătoriei Orhei din 29 decembrie 2014, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 4 ani 6 luni și 17 zile.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Șimanovschi Victor a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Turculeț Igor, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului, a pătruns în casa cet.Șimanovschi Victor din or.Edineț, str.O.Cirimpei nr.65, de unde a sustras pe ascuns bunuri materiale în valoare totală de 10550 lei, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, pe motiv că instanța nu a reținut că dînsul a recunoscut vina parțial, a dorit să recupereze prejudiciul material părții vătămate, iar pedeapsa stabilită este prea aspră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 august 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpatul Ig.Turculeț.

Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui Ig.Turculeț în săvîrșirea infracțiunii imputate, fiind bazate pe declarațiile părți vătămate, date atît la urmărirea penală, cît și în cadrul cercetării

judecătorești, care coroborează cu materialele cauzei, just încadrând acțiunile acestuia în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal.

La fel, instanța a considerat că pedeapsa aplicată lui Ig.Turculeț este una echitabilă în raport cu cele comise, avînd scopul corectării inculpatului, și aceasta se încadrează în limitele prevăzute de lege, deoarece aplicarea unei sancțiuni mai blînde, fără executarea reală a pedepsei cu închisoarea, nu-și va atinge scopul. Totodată, s-a reținut faptul că Ig.Turculeț a fost anterior judecat prin sentința Judecătoriei Edineț din 01.08.2012 fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, iar prin încheierea Judecătoriei Orhei din 29.12.2014, a fost eliberat condiționat înainte de termen cu 6 luni și 17 zile, însă din nou a săvîrșit cu intenție o infracțiune, antecedentele penale nefiind stinse, împrejurări în care acțiunile inculpatului în prezenta cauză penală constituie recidivă.

Totodată, instanța de apel a constatat că prima instanță greșit a stabilit inculpatului tipul penitenciarului, în care urmează să-și execute pedeapsa, însă, reieșind din prevederile art.410 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța nu poate interveni și crea o situație mai gravă persoanei care a declarat apel.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul Ig.Turculeț care, fără a invoca vreun temei de drept din cele prevăzute în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, pe motiv că instanțele de fond aplicîndu-i pedeapsa maximă cu închisoarea, nu au luat în considerație faptul că dînsul a recunoscut vina parțial, a dorit să recupereze prejudiciul material părții vătămate și infracțiunea de care a fost recunoscut vinovat face parte, din categoria celor mai puțin grave.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opiniile procurorului și a părții vătămate expuse în referințe, care au solicitat declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Din conținutul cererii de recurs se poate deduce, avînd în vedere că recurentul critică pedeapsa stabilită considerînd-o prea aspră, solicitînd să-i fie stabilită una mai blîndă, temeiul prevăzut de pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să intervină în soluțiile adoptate în latura pedepsei cînd se constată că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

La stabilirea pedepsei inculpatului Ig.Turculeț, instanțele de fond au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei, prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării inculpatului.

Totodată, instanțele de fond, la individualizarea pedepsei, au luat în considerație că infracțiunea comisă de inculpat, potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana inculpatului, care a recunoscut vina parțial, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, că anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare și, fiind eliberat condiționat înainte de termen, din nou a săvîrșit cu intenție o infracțiune, antecedentele penale nefiind stinse, împrejurări în care acțiunile inculpatului în prezenta

cauză penală constituie recidivă, astfel just au ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea lui nu poate avea loc decât prin izolare de societate.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei lui Ig.Turculeț, instanțele de fond au dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, numindu-i acestuia o pedeapsă în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, fiind respectate și prevederile referitor la stabilirea pedepsei în cazul când persoana vinovată a comis infracțiunea în stare de recidivă.

Astfel, Colegiul penal conchide că concluzia instanțelor de fond corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind echitabilă, proporțională faptei săvârșite și individualizată conform prevederilor legale.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, și aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde.

Totodată, Colegiul penal reține că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înlăture opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni. Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului.

Astfel, Colegiul penal conchide că atât prima instanță, cât și instanța de apel la individualizarea pedepsei inculpatului Ig.Turculeț, au ținut cont în măsura deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei.

Concomitent, se evidențiază faptul că, argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel le-a examinat minuțios, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală. Alte probleme de drept care ar afecta hotărârile în cauză nu au fost invocate și nici nu se conțin în materialele dosarului.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție.

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Turculeț Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 august 2015, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 martie 2016.

Președintele
Judecători

Nicolae Gordilă
Elena Covalenco
Iurie Diaconu